

KURIER POLSKI

Rok II Telefony Centrali w Bydgoszczy 33-41 i 33-42 (czynne całą dobę)
Centrala zamiejscowa 90. Rozmównica publiczna 19-07
Sekretariat redakcji przyjmuje codziennie od godziny 10 do 12

Środa, dnia 3 kwietnia 1946 r.

Wydawca: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
Konto PKO „ZRYW” Nr VI-135. PKO „K.K.P.” Nr VI-140
Konto bieżące: Bank Związku Spółek Zarobkowych w Bydgoszczy

Nr 91

Przekazane przez ZSRR Polsce 23 jednostki bojowe przybyły do Gdyni

GDYNIA (jm). Do wojennego portu w Gdyni przybyły 23 jednostki bojowe, które zostały przekazane Polsce przez ZSRR na podstawie specjalnej umowy z dnia 19 marca b. r.

Na wybrzeżu w porcie wojennym zebrały się tłumy ludzi, oczekujących na uroczystość przekazania polskiej marynarce wojennej okrętów bojowych. Kompania honorowa marynarzy z chwilą zbliżania się okrętów sprezentowała broń, a orkiestra odegrała hymn sowiecki. Sprawnie, jeden za drugim wpłynęły do portu: 9 trawlerów, 12 śmigłowców i 2 kutry torpedowe, wszystkie pomalowane na kolor jasnoniebieski. Okręty przybyły pod dowództwem kpt. II rangi Szalona. Oficerów radzieckich powitał komandor Steyer w otoczeniu oficerów marynarki wojennej. Kpt. II rangi Szalona w towarzystwie

Konferencja pokojowa rozpocznie się 1 maja

PARYŻ (PAP-m). Rząd francuski uzyskał zgodę Stanów Zjedn., aby przyszła konferencja pokojowa została otwarta w dniu 1 maja. Dotychczas nie nadeszły odpowiedzi ze Związku Radzieckiego i Wielkiej Brytanii.

Powrót Polaków ze strefy amerykańskiej

WARSZAWA (ms). W dniu 1 kwietnia rozpoczęła się akcja repatriacyjna Polaków z amerykańskiej strefy okupacyjnej. Władze amerykańskie zobowiązały się nie ograniczać bagażu Polaków, którzy ponadto otrzymają na drogę odpowiednie zaprowiantowanie.

Już ukazała się i jest w sprzedaży praca:

Zygmunt Felczak

DROGA WIELKIEJ ODNOWY

BYDGOSZCZ 1946
Nakładem Spółdzielni Wydawniczej „ZRYW”

Praca Zygmunta Felczaka, traktująca aktualne zagadnienia społeczne, gospodarcze i kulturalne, w oparciu o nowe myśli nauki socjologii, wnosi zupełnie nowe światło na te zagadnienia i daje odpowiedzi na dręczące społeczeństwo problemy. Książkę zamawiać można w administracji „Ilustrowanego Kuriera Polskiego” w Bydgoszczy ul. Jagiellońska 17, oraz w jego oddziałach i agenturach w całej Polsce. Niezależnie od tego nabyć ją można będzie we wszystkich Księgarniach.

CENA EGZEMPLARZA WYNOŚI 80, — ZŁOTYCH.

wódcy polskiej marynarki wojennej i jego zastępcy kmdrowi Urbanowiczowi, którzy znów rewizytowali dowódcę floty radzieckiej. W najbliższych dniach zostanie przeprowadzona zmiana załóg, ostateczne komisyjne przekazanie jednostek Polsce i zmiana bander radzieckich na polskie.

Polskę można budować tylko w kraju

Przemówienie prez. Popiela w Krakowie

KRAKÓW (PAP-dr). W Krakowie odbył się pierwszy wojewódzki zjazd Stronnictwa Pracy z udziałem prezesa Stronnictwa, Karola Popiela, oraz przedstawicieli PPR, PPS, SD, PSL i CKW związków zawodowych.

Na zjeździe tym, prezes Popiel wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył, że w czasie wojny można było o Polskę walczyć za granicą, lecz po wojnie możemy budować ją tylko w kraju i emigracja w obecnej chwili nie jest niczym usprawiedliwioną. Następnie prezes Popiel oświadczył, że Stronnictwo Pracy akceptuje w całej rozciągłości dokonane reformy społeczno-gospodarcze.

Mówiąc o polityce zagranicznej, prezes Popiel wyjaśnił, że jedyną lo-

Hoover o sytuacji żywnościowej w Polsce

SZTOKHOLM (FA). Po wyjeździe z Polski i wizycie w Finlandii, prezydent Hoover udał się do Sztokholmu.

Hoover oświadczył, że w Polsce zastał sytuację żywnościową daleko gorszą, aniżeli w innych krajach. Chodzi o przetrwanie do zimy, gdyż zbiory zapowiadają się na obu kontynentach bardzo dobrze.

Odnaczenie wielkiego przyjaciela Polski

PARYŻ (PAP). Komisarz do spraw energii atomowej i prezes Towarzystwa przyjaźni polsko-francuskiej, prof. Joliot został odznaczony komandorią Legii Honorowej w uznaniu zasług w oporze przeciw okupantowi niemieckiemu.

Akcja siewna na Dolnym Śląsku

WROCŁAW (PAP-ms). W ramach akcji siewnej na Dolnym Śląsku uruchomiono 750 traktorów. W najbliższych dniach przybędzie z Gdańska jeszcze 400 traktorów z dostaw UNRRA.

Sprzeczne wiadomości wyborcze z Grecji

ATENY (a). Rząd grecki ogłasza, iż w wyborach brało udział ponad 70 proc. ludności, z wyjątkiem miast Ateny i Saloniki, gdzie udział w wyborach był niższy. Oba te miasta są głównymi ośrodkami lewicy greckiej. Stronnictwa lewicowe udziału w wyborach nie brały i zarzucają władzom nadużycia wyborcze.

Podczas wyborów doszło do szeregu zamieszek. M. in. spalono posterunek policyjny w Salonikach. 8 policjantów znalazło śmierć w płomieniach.

Nowy rząd bułgarski ma być przed parlamentem

SOFIA (PAP-ms). Oczekuje się, że premier Georgiew przedstawi zgromadzeniu narodowemu we wtorek lub środę swój nowy gabinet.

Nowy rząd w Belgii

Spaak

BRUKSELA (dr). Nowy gabinet van Ackera w Belgii składa się z 6 liberałów, 6 socjalistów, 4 komunistów, 3 niezależnych. Przedstawiciele partii chrześcijańskiej sprzeciwiali się zasiadaniu w rządzie razem z komunistami. Gabinet van Ackera określają jako umiarkowanie lewicowy. Socjalista Spaak zatrzymuje nadal tekę ministra spraw zagranicznych. Nowy rząd stanie przed parlamentem w środę.

Gromyko nie otrzymał nowych wskazówek

NOWY JORK (ms). Ambasador radziecki Gromyko oświadczył, że pozostaje ze rządem swoim w stałym kontakcie, jednak w sprawie Persji nie otrzymał dotychczas żadnych nowych wskazówek.

Wybory w Japonii nie będą odroczone

NOWY JORK (dr). Komisja dla spraw Dalekiego Wschodu odrzuciła prośbę rządu japońskiego o odroczenie wyborów. Odmowa komisji oparta była na raporcie gen. Mac Arthura omawiającym konieczność przeprowadzenia w Japonii wyborów w kwietniu.

ZSRR pierwszy zapłacił składkę ONZ

NOWY JORK (FA). Związek Radziecki uiszczył jako pierwszy składkę do ONZ w całości. Stany Zjedn. wpłaciły dotychczas 500.000 dolarów, a Anglia 300.000 dolarów.

Wyniki głosowania w Berlinie

BERLIN (dr). W angielskiej, amerykańskiej i francuskiej strefie okupacyjnej Berlina odbyło się głosowanie w sprawie fuzji socjalistów z komunistami. Wybory w radzieckiej strefie okupacyjnej zostały w ostatniej chwili odwołane. Podczas głosowania wypowiedziano się w stosunku 7:1 przeciwko generalnej fuzji. Ludność brała udział w głosowaniu.

Jak przekazano Polsce Greisera i Fischera

WARSZAWA (dr). Jak donosiłszy Greiser i Fischer zostali już przewiezieni do Warszawy. Obecnie podajemy szczegóły dot. przekazania.

W dniu 30 marca przybyła na lotnisko we Frankfurcie ekipa oficerów Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. W kilka minut później nadjechał samochód, w którym pod konwojem amerykańskim znajdowali się Fischer i Greiser.

Fischer, który był wprowadzony pierwszy, na widok polskich wojskowych zdradził wyraźnie objawy zaskoczenia i zdenerwowania. Greiser był spokojniejszy, lecz zdetonował się wyraźnie w momencie, gdy usłyszał,

że jedzie do Polski. Oba zbrodniarzy wprowadzono do samolotu, który wylądował na lotnisku warszawskim w sobotę o godz. 15.15.

Wycofywanie wojsk radzieckich z Persji

LONDYN (PAP). Ag. United Press donosi z Kazwina, iż wojska radzieckie wycofują się w kierunku portu Pahlevi nad Morzem Kaspijskim. W północnym Iranie władze radzieckie przed ewakuacją przekazały administrację miejscowej żandarmerii.

Zjazd Ligi Morskiej

WARSZAWA (PAP-dr). W Warszawie odbył się dwudniowy zjazd Ligi Morskiej całego kraju, na którym omawiano prace poszczególnych okręgów oraz sprawy, związane ze Świętem Morza.

Repatriacja górników

PARYŻ (PAP). W Paryżu obradowała mieszana komisja polsko-francuska upoważniona przez rządy polski i francuski na zasadzie układu z dnia 20 lutego 1946 do zorganizowania wyjazdu górników. Komisja ustaliła na kwiecień pierwszy kontyngent 500 górników z departamentu Pas de Calais.

Skon lorda Gorta

LONDYN (PAP). Były gubernator Malty i wysoki komisarz Palestyny, lord Gort zmarł w dniu 31 bm. w Londynie.

Niemczyzna pragnie rewanzu

Nie minął jeszcze rok od zupełnej klęski Niemiec, a już wiele się mówi i pisze o możliwościach, a nawet o objawach ponownych narodzin niebezpieczeństwa niemieckiego. Są niestety podstawy realne do mówienia i pisania na ten temat, gdyż fakty potwierdzają aktywność pokonanego wroga Polski i Słowiańszczyzny. Fakty te coraz częściej notuje prasa codzienna, a już wprost niewiarygodne historie przynosi „początkowo pantoflowa”, czy jak byśmy to inaczej powiedzieli, „wiesć gminna”. Wysiłki niemieckie biegą dwoma pozornie odrębnymi, w istocie zaś zgranymi torami. Z jednej strony tzw. „dobrzy i uczciwi Niemcy” szukają politycznych kontaktów z pewnymi — nazwijmy rzecz po imieniu — z kapitalistycznymi kołami zagranicznymi, tradycyjnie przychylnie do Niemiec nastawionymi, z drugiej zaś strony rozrasta się wewnętrzny ruch oporu o charakterze hitlerowskim. Celem pierwszego kierunku jest niedopuszczenie do zniszczenia czy likwidacji przemysłu niemieckiego, aby przez tę akcję stworzyć podstawy materialne dla podtrzymania kierunku drugiego. I jedno musimy sobie jeszcze uświadomić: duchowym motorem odrodzieńczego wysiłku Niemiec jest wciąż jeszcze hitleryzm! Na to mamy setki dowodów i to dowodów jaskrawych.

Znajomość więc niebezpieczeństwa jest konieczna, gdyż ułatwia obronę i umożliwia atak. Celem zaś naszej obrony jest zapobieganie wszelkim ponownym próbom odrodzenia się germańskiego wandalizmu i imperializmu. Hitler bowiem w „Mein Kampf” nakreślił kierunek dla niego, pisząc: „Hamujemy wiecznotrwały pochód Germanów na południe i zachód Europy i kierujemy nasz wzrok na ziemię na wschodzie. A jeżeli na przeszkodzie staną nam szczyty słowiańskie, złamiemy je”. Tak powiedział Niemcom Hitler i niech nikt z żywych nie wierzy w to, aby Niemcy prędko ten program porzucili, program nakreślony od wieków, którego Hitler był jednym z wykonawców. Od Gerona do Hitlera, wszyscy politycy niemieccy nauczyli swój naród, że „niemieckie panowanie nad światem jest jedynym naszym celem, który leży przed nami, wszystko poza tym jest bez żadnego dla nas znaczenia”. Czytajcie publikacje Bismarcka, Bülowa i innych — niech się one nie różnią od hitlerowskiej „Mein Kampf”.

Twierdzenia moje byłyby może gołosłowne, gdybym nie poparł ich dowodami, kilku faktami, świadczącymi o psychice niemieckiego narodu, psychice wybitnie nastawionej na odwet. A więc list pewnego Niemca, który pisząc o przegranej wojnie, powiada, że „tym razem miałem” pecha” Myśli więc już dziś o następnym razie, o następnej chwili, w której okoliczności będą więcej sprzyjające. W deklaracji partii socjaldemokratycznej Niemiec obecnych czytamy: „Niemcy stać się muszą jednością polityczną i gospodarczą, Niemcy stanowczo nie mogą zostać zmienione w kraj rolniczy, Niemcy STANOWCZO NIE MOGĄ ZGODZIĆ SIĘ NA NOWE GRANICE WSCHODNIE”. A komuniści niemieccy? „Niemcy wstają z gruzów, by raz jeszcze wziąć na swe doświadczony barki przewodnictwo

gospodarze Europy" — głosi ich oświadczenie programowe.

„Jesteśmy mimo wszystko powołani do przewodnictwa kulturalnego w Europie" — głosi program niemieckiej partii chrześcijańsko-demokratycznej, a więc tej partii, która powinna hołdować zasadzie ewangelicznej o miłości bliźniego. Im się śnią idee „Herrenvolku", idee panowania nad światem. Nawet w książkach do nabożeństwa nie wyrzekli się Niemcy tej idei i każą się modlić w ten sposób: „Naród nasz, który miał wielkich wodzów, upadł. Ty chciałeś tego Panie, lecz Ty jesteś dobry, uczyni nas wolnymi i wielkimi, abymy mogli dokonać wielkiego postępu chrześcijańskiego i przywieść owieczki do Królestwa Twego!"

A jak się zapatrywali Niemcy na zbrodnię niemieckie w Polsce podczas straszliwej okupacji? Wystarczy jeden przykład. Po powstaniu warszawskim w okresie najgorszych represji miałem możliwość rozmawiać z podoficerem niemieckim, który siedział nawet w obozie koncentracyjnym za działalność przeciwhitlerowską, i gdy go zapytałem, czy wie, co robią jego żołnierze w Polsce, odpowiedział spokojnie, że „trochę cywilizują Polaków, a kto się opiera niemieckiej cywilizacji i kulturze, musi być zniszczony". Czy nie dosyć dowodów? A czy prasa codzienna nie notuje dalszych? Czy mało mamy faktów wykrywania tajnych drukarni, masy rozrzucanych ulotek i prasy podziemnej? Wszelkie objawy wskazują na to, że stugłowa hydra krzyżacko-germańska zaczyna podnosić głowę, że pała żądzą odwetu, że i taknie rewanża. Specjalną nienawiść czują Niemcy do nas, o czym świadczą ostatni fakt maltretowania przez uzbrojoną policję niemiecką powracających z Niemiec repatriantów-Polaków.

Wszystko wskazuje na to, że nadzieja powrotu do dawnej rzeczywistości, chęć okrutnego odwetu działa prawie że jawnie. Czynnikiem zasadniczym, motywem przewodnim to pożądanie zemsty.

W konkluzji chciałbym stwierdzić, że my Polacy powołani jesteśmy szczególnie do tego, aby wskazywać światu niebezpieczeństwo niemieckie. Nam nie wolno zapomnieć o tych 6 milionach ofiar hitlerowskiego barbarzyństwa, o tych Majdankach, Katyniach, Oświęcimiach, Treblinkach, o komorach gazowych i piecach krematoryjnych, w których wymordowano kwiat naszego narodu. Nam nie wolno się łudzić, że demokratyczne Niemcy będą inne od hitlerowskich. W każdym ustroju naród niemiecki będzie zorganizowany w „Ostbundach" i innych związkach hakatystycznych oraz hołdować będzie zasadzie parcia na wschód. I chciałbym wierzyć, że Naród Polski doskonale o tym wie i to rozumie. A skoro tak jest, to nie wolno nam stać obojętnie wobec chwili bieżącej, w której trwa walka pokojowa o nasze odwieczne ziemie. W tej walce nie może zabraknąć nikogo.

KAZIMIERZ JAŻWIECKI

Dzieci szkolne z Boczowa dziękują

Od dzieci szkolnych z Boczowa otrzymaliśmy następujące pismo:

Boczów, dnia 28. III. 1946 r.

„Szanowna Redakcjo!"

Serdecznie dziękujemy za list i podarunki, które otrzymaliśmy w postaci książek i innych pomocy naukowych. Również dziękujemy za słowa tak piękne i życzliwe, które przemówiły do serc naszych. Staramy się iść za Waszym życzeniem w naszym życiu codziennym. Chcemy żyć i pracować dla dobra naszej Ojczyzny. Kończymy i pozdrawiamy Was wszyscy wraz z gronem nauczycielskim. Szczęść Boże w Waszej pracy! Uczenie i uczeniowie kl. V i VI Szkoły Powszechnej, dnia 2-go w Boczowie."

Pod polską banderą...

Polska marynarka wojenna przeżyła

Trzecią Rzeszę...

Kiedy 15 lat temu mały, zgrabny statek szkolny „Iskra" zawinął pod banderą polską do jednego z portów amerykańskich, wzbudziło to powszechne zainteresowanie. Statek był odwiedzany przez liczne grono okolicznych mieszkańców, którzy założyli nie szczędziły pytań na temat Polski, jej ludności, obszaru itp. Wreszcie jeden z młodszych widzów rzucił pytanie:

— Czy Polska ma marynarkę wojenną?

— Yes! Tak! — odpowiedział z dumą młody podchorąży polski.

— A ile ma okrętów? — padło następne pytanie.

Podchorąży najwyraźniej posmutniał i spuścił oczy.

— A ile ma krążowników?

Nastąpiło przykre milczenie. Polska nie posiadała ani jednego. — A ile ma kontrtorpedowców? — indagował dalej, bynajmniej niezrażony młody obywatel amerykański. Twarz podchorążego rozjaśniła się w szerokim uśmiechu, gdy odpowiedział dobitnie:

— Już dwa!

Kontrtorpedowcami, które uratowały przykrą sytuację, były „Wicher" i „Burza".

Mineły lata. Polska marynarka wojenna rosła powoli, ale stale. Przybywało nam okrętów i ludzi rozmierzonych w morzu.

Do chwili wybuchu wojny, tj. do 1 września 1939 r., flota polska liczyła: 2 krążowniki, 11 kontrtorpedowców, (w tym „Wicher", „Burza", „Grom", „Huragan"), 8 okrętów podwodnych, 12 ścigaczy, 8 poławiaczy min, 12 kutrów trawlerowych kanonierki, torpedowce „Mazur" i cały szereg mniejszych statków, stawiaczy min, kutrów itd. Ogółem polska marynarka wojenna składała się z 74 jednostek bojowych, z czego 24 zginęły w walce z Niemcami podczas wojny.

Czternaście polskich okrętów wo-

jennych pełniło na wodach angielskich służbę związaną z okupacją Niemiec i najwidoczniej w złą dla siebie godzinę wypowiedział Hitler — po poddaniu się Westerplatte i Helu — słowa, że polska marynarka wojenna została rozbita raz na zawsze. Tymczasem przeżyła ona zarówno Trzecią Rzeszę jak i jej butnego „führera", przyczyniając się w walnie do ostatecznego zwycięstwa Sprzymierzonych.

Tak się złożyło, że pierwsze i ostatnie salwy w 6-letnich, krwawych zmaganiach, oddała marynarka polska. W latach wojny siła jej znacznie wzrosła, bądź przez okrety darowane, bądź wypożyczone. Jak wykazuje bilans strat, flota nieprzyjacielska zniszczyła nam ogółem 81 jednostek, czyli o 7 jednostek więcej, aniżeli posiadaliśmy w 1939 r. Dla porównania warto nadmienić, że Anglia straciła w ostatniej wojnie 189 jednostek pierwszej linii.

Z wspomnianych 2 pierwszych kontrtorpedowców polskich ocalała „Burza", podczas gdy „Wicher" zginął w obronie Helu w 1939 r. wraz z „Gryfem" i „Mazurem". Większość okrętów polskich zręcznym manewrem zdołała wydostać się z zasadzki, lub znalazła schronienie w portach szwedzkich. Ocalała i „Żyła" też po dwóch dniach, stara, poczciwa „Iskra".

I nie trzeba chyba specjalnie podkreślać, czym dla społeczeństwa naszego, pogrążonego w ciemnej nocy niewoli, była świadomość istnienia walczącej marynarki polskiej, obok dzielnego lotnictwa. Wszystkie te jednostki z powiewającą na nich flagą, Tej co nie zginęła, były symbolem

Polski żywej, Polski walczącej.

Z uchem przywartym do aparatu radiowego, dla większej ostrożności okrytego stertą poduszek, łowiliśmy chciwie i z nieukrywanym wzruszeniem każde słowo polskie o sukcesach naszej marynarki. Utkwiła mi zwłaszcza w pamięci jedna audycja, w czasie której z ust speakera londyńskiego padło słowo „Błyskawica". Spojrzałem na sąsiadkę z drugiego piętra. Choć oczy miała pełne łez, śmiała się do mnie, pełna nieklamanej radości i dumy. Przecież tam, na „Błyskawicy", był jej syn!

Okręty polskie brały udział we wszystkich działaniach wojennych i pracy tej, oraz położonych zasług w ciężkiej i odpowiedzialnej służbie morskiej, nie da się ani obliczyć, ani wymierzyć. Każda jednostka ma „na sumieniu" cały szereg zatopionych okrętów niemieckich i zestrzelonych samolotów, walki z czołgami niemieckimi pod Calais i nieskończoną ilość konwojów alianckich, gwarantujących bezpieczeństwo cennym ładunkom. Tak więc nieugięta wola zwycięstwa i niezwykle silny duch bojowy polskich załóg morskich sprawiły, iż niezmiana jeszcze 15 lat temu w świecie, polska marynarka wojenna — okryła się nieśmiertelną sławą.

F. A.

Kraków ku czci Szymanowskiego

KRAKÓW (PAP-ms). W Krakowie odbyła się uroczystość 9-tej rocznicy śmierci wielkiego polskiego kompozytora Karola Szymanowskiego. Na grobie na Skałce złożono wieniec. W kościele Mariackim podczas nabożeństwa żałobnego wykonano Epitaphium jedno z arcydzieł Szymanowskiego.

Czas trwania zwierzchnictwa polskiego na Pomorzu Zachodnim

We wszystkich podręcznikach historii figuruje jako data ustania zwierzchnictwa polskiego nad Pomorzem Zachodnim r. 1181 (złożenie przez księcia Bogusława I holdu cesarzowi Fryderykowi I w Lubecie). Odtąd Pomorze Zachodnie znika rzekomo z widnokręgu polskiego; przynajmniej głucho o nim, poza paroma wzmiankami, w pracach historyków polskich.

Takie ujęcie sprawy nie odpowiada rzeczywistości historycznej. Jeżeli społeczeństwo polskie w XIX i XX w. o Pomorzu Zachodnim gruntownie zapomniało — pod wpływem orientacji wschodniej, która zapanowała niepodzielnie nad ówczesną myślą polityczną i historyczną, to stąd nie wynika jeszcze, że tak samo musieli się ustosunkować do zagadnienia pomorskiego społeczeństwo polskie. W czasach, gdy triumf orientacji wschodniej był jeszcze odległy.

Niewiele pozostało nam dokumentów dotyczących stosunków polsko pomorskich w w. XIII. Jednakże na podstawie nielicznych źródeł, jakie mamy do dyspozycji, można odtworzyć obraz zupełnie odmienny od tradycyjnego.

Uznanie zwierzchnictwa Rzeszy Niemieckiej przez księcia pomorskiego nie załatwiło sprawy zwierzchnictwa kościelnego nad Pomorzem Zachodnim. Zwierzchnictwo kościelne stanowiło — zresztą nie tylko w średniowieczu — podbudowę i wzmożenie istniejącej zależności politycznej, w braku zaś jej — przewodnik wpływów politycznych i podstawę do działania w kierunku przywrócenia wzgl. narzucenia tej zależności. Tem się tłumaczy, dlaczego sprawa zwierzchnictwa kościelnego była tak często przedmiotem zaciętych sporów międzynarodowych. A tam gdzie sprawa z tych czy innych względów nie mogła być przeniesiona na forum międzynarodowe — mężów stanu wyrażali uczeni.

Tak właśnie przedstawia się sytuacja w sprawie przez nas poruszanej.

Zagadnienie komu podlegało biskupstwo zachodnio-pomorskie (z siedzibą najpierw w Wołynie, później zaś w Kamieniu) w pierwszym okresie swego istnienia oddawna jest przedmiotem sporu pomiędzy nauką polską a niemiecką. Nieancy twierdzą, że

biskupstwo to było od chwili swego założenia obdarowane egzemcją tj. nie należało do żadnej prowincji kościelnej i podlegało bezpośrednio papieżowi. Zdaniem uczonych polskich egzempcję uzyskało biskupstwo dopiero później, początkowo podlegało zaś metropolii gnieźnieńskiej

Słuszność stanowiska polskiego potwierdza fakt, że do takiego samego wniosku doszedł i niemiec v. Niessen w pracy „Die staatsrechtliche Verhältnisse Pommerns in d. J. 1180 bis 1214 (Baltische Studien, XVII (1913) str. 233).

Według cyt. autora, biskupstwo kamieńskie uzyskało egzempcję dopiero, w r. 1188; idzie on nawet dalej, niż uczone polski, Tyc, zdaniem którego zwierzchnictwo Gniezna ustąpiło w latach 1180-1188 (Roczniki historyczne, II (1926), str. 25). Jak wykazały późniejsze wypadki, decyzja papieża nie rozstrzygnęła sprawy. Spór o zwierzchnictwo kościelne nad Pomorzem trwał przeszło 200 lat i w trakcie jego Rzym niejednokrotnie musiał zmienić swe stanowisko zależnie od oddziaływania zainteresowanych sił politycznych.

Po upływie zaledwie kilku lat — w r. 1195 biskupstwo pomorskie figuruje diecezją ponownie jako podległe władzy Gniezna, w r. 1207 zaś papież uznaje wyraźnie zwierzchnictwo Gniezna nad Kamieniem. Ten krok był w istocie swej jedynie wyciągnięciem konsekwencji z przemiany politycznej, jaka w międzyczasie dokonała się na Pomorzu; polegała ona na przywróceniu zwierzchnictwa polskiego nad księstwem pomorskim.

Pewna konsolidacja Polski, jaka nastąpiła za rządów Władysława Łaskonogiego, syna i następcy Mieszka III musiela nasunąć im myśl poddania się pod zwierzchnictwo polskie. Tego rodzaju rozwiązanie sprawy ułatwiła osoba Łaskonogiego, który wzorem swego ojca żywo interesował się sprawami Pomorza Zachodniego; już w roku 1186 figuruje on jako świadek w jednym z miejscowych dokumentów. Poza tym siostra jego, Anastazja, wdowa po Bogusławie I, brała udział w rządach w okresie małoletniości synów; prawdopodobnie ona właśnie doprowadziła do pomy-

ślnego skutku rokowania polsko-pomorskie. W każdym bądź razie między r. 1202 a 1205 zwierzchnictwo polskie zostało na Pomorzu przywrócone (Niessen mniema, że Łaskonogi zdobył Pomorze przemocą, na co nie można się zgodzić).

W r. 1205 Łaskonogi odparł najazd Duńczyków i wypędził ich ze Szczecina. Po tych sukcesach jednak książę polski zaczyna tracić grunt pod nogami we własnym kraju. W r. 1206 oderwała się Małopolska z Krakowem, niebawem wybuchło powstanie Władysława Odonieca, wreszcie przeciwko Łaskonogiemu wystąpił książę śląski Henryk Brodaty oraz sąsiedni książęta niemieccy, nie wyłączając oczywiście margrabiów brandenburskich. Pozostawieni samym sobie książęta pomorscy ponoszą klęskę od Duńczyków i zmuszeni są jeszcze raz uznać się za wasalów Danii (1210). Tak się skończyło władztwo Łaskonogiego nad Pomorzem.

Jeszcze przed tym zwierzchnictwo nad diecezją kamieńską obejmuje arcybiskupstwo magdeburskie; źródła zmiany stanowiska Rzymu należy szukać w intryguach brandenburskich. Gdy jednak Brandenburczy ponoszą klęskę w wyprawie pomorskiej, cesarz Fryderyk II zaś uznaje zwierzchnictwo duńskie nad Pomorzem (1214) biskupstwo kamieńskie niemal automatycznie odzyskuje egzempcję (1216). W kołach duchowieństwa wielkopolskiego przechowała się tradycja zwierzchnictwa polskiego nad Pomorzem Zachodnim i wiara w możliwość jego przywrócenia. Autorowie kroniki wielkopolskiej na przełomie wieków XIII i XIV zapisałi podanie (wzgl. byli jego autorami) o założycielu dynastii Popielidów, Leszku, którego władza obejmowała obszary Słowiańszczyzny północno-zachodniej. Z chwilą gdy Polska została zjednoczona pod władzą Łokietka, z kół tych wyszła inicjatywa w kierunku wszczęcia procesu o odzyskanie na rzecz metropolii gnieźnieńskiej zwierzchnictwa nad Kamieniem. Proces ten skończył się wprawdzie przegrana, gdyż w r. 1347 biskup kamieński uzyskał od Papieża potwierdzenie swych przywilejów i swobód, ale nastąpiło to już za rzą-

Świat w kilku wierszach

Francuskie pismo konserwatywne „Figaro" krytykuje posunięcia międzyalianckiej komisji w sprawie podziału floty włoskiej. Flota ta stoi w naszych portach — pisze „Figaro" — i jest mocniejsza od naszej. Czy to nie jest paradoksem?

Charge d'affaires RP w Rumunii inż. Stefan Wengierow, b. wojewoda śląski opuścił Warszawę udając się wraz z członkami ambasady RP do Bukaresztu.

Zwłoki zmarłego w Stanach Zjedn. ambasadora Turcji złożono na pokładzie okrętu „Missouri" który znajduje się już w drodze do Stambułu.

W Stanach Zjedn. wybuchł strajk 400.000 robotników kopalń węgla brunatnego.

Ghandi przybył do New Delhi, gdzie weźmie udział w rozmowach z angielską komisją ministerialną. Przed wyjazdem Ghandi wygłosił dłuższe przemówienie polityczne w Bombaju.

W Detroit wybuchł strajk pracowników tramwajowych. Strajk ten może spowodować przerwę pracy w zakładach samochodowych, ponieważ pracownicy przyjeżdżają do zakładów tramwajami.

Delegaci 30 narodów przybyli do Londynu na konferencję żywnościową, podczas której mają obradować nad środkami zażegnania głodu w Europie.

Arcybiskup Canterbury i biskup Jorku ogłosili na dzień 12 maja zbiórke na pomoc dla chrześcijańskich krajów Europy.

Socjaliści francuscy opowiedzieli się 3.000 głosami przeciwko 260 przeciwko fuzji z komunistami i wspólnemu blokowi wyborczemu w przyszłych wyborach.

Jugosławia nie spieszy się z wznowieniem stosunków gospodarczych z Niemcami, oświadczając, że wznowienie to zależy od decyzji Rady Kontrolnej Sprzymierzonych.

dów Kazimierza Wielkiego, który dążył do odzyskania Pomorza innymi drogami.

Plan króla Kazimierza, który zamierzał osadzić na tronie polskim swego wnuka, księcia Kazimierza pomorskiego, i połączyć Pomorze z Polską w drodze unii personalnej, jest dostatecznie znany (patrz Wojchowski, Polska a Niemcy). Plan ten upadł, jednak tak się złożyło, że bracia księcia Kaźka, książęta słupscy doprowadzili do skutku przywrócenie zwierzchnictwa polskiego nad swą dzielnicę, obejmującą wówczas obszar prawie całego Pomorza przedodrzańskiego.

Sprawę tą omawiam szczegółowo w pracy p. t. „Pomorze Zachodnie a Polska", która mam nadzieję, niebawem ukaże się w druku. Ograniczę się tu do ujęcia najbardziej zwężonego.

Książęta słupscy czuli się zagrożonymi przez potęgę Zakonu Krzyżackiego. Od intronizacji Jagielli związek z Polską staje się ideą przewodnią ich polityki. W listopadzie 1290 r. książę Warcisław VII uznaje się za lennika polskiego. Odtąd książęta słupscy, tak Warcisław jak jego następcy Barnim V, Bogusław VIII, Bogusław IX, Eryk I, Eryk II, pomagają Polsce w miarę swych możliwości zniszczyć Zakon Krzyżacki. A gdy po pogromie Zakonu w wojnie 13-letniej sztandar wojującej niemieczyny ujmie ponownie w swe ręce Brandenburgia, rozpoczyna się nowa era współpracy polsko-pomorskiej przeciwko Brandenburgii. Sfera interesów polskich rozszerza się wówczas na całe Pomorze Zachodnie. Okres zwierzchnictwa polskiego — co najmniej faktycznego — trwa aż do r. 1479 kiedy wskutek zaangażowania się Polski — tak samo jak Krzywoustego — w nieszczyśliwą wojnę węgierską, Hohenzollernom udaje się zmusić księcia pomorskiego, Bogusława X do uznania zwierzchnictwa Marchii. Wprawdzie dzięki współpracy z Polską księstwo pomorskie zdołało uniezależnić się od Brandenburgii (r. 1529), to jednak polityka polska całkowicie pochłonięta sprawami wschodnimi zmuszona jest zrezygnować z zamiarów rewindykacji ujścia Odry.

Nie zmienia to postaci rzeczy, że datę ostatecznego ustania zwierzchnictwa polskiego należy przesuwać 300 lat naprzód — z r. 1181 na r. 1479.

Władysław Dziewulski

Na odcinku szkolnictwa na Pomorzu Zachodnim — niedobrze!

Nie pomagają lamente, rezolucje, nawoływania...

Paderewski „wraca” do kraju

Rzadko się zdarza, aby wielki artysta był zarazem wielkim mężem stanu. Ignacy Paderewski był taką postacią wyjątkową i nieprzeciętną. Świetny kompozytor i wirtuoz, równie świetny mąż stanu i dyplomata stał się człowiekiem prawdziwie opatrnościowym dla naszej Ojczyzny po tamtej wojnie światowej. Dzięki swemu wielkiemu talentowi stał się prawdziwym ambasadorem Polski na obu półkulach. Zawdzięczając swoim szerokim wpływom i znajomościom postawił jasno i sprecyzowanie sprawę niepodległej Polski na forum międzynarodowym i stał się inspiratorem słynnej klauzuli dotyczącej Polski w dyktandzie Wilsona. Naród witał go gorąco i entuzjastycznie, a specjalnie Wielkopolska nie zapomni dnia jego przybycia, który stał się hasłem do wybuchu powstania grudniowego. Zakulisowe intrygi zmusiły go jednak do opuszczenia granic umiłowanej nade wszystko Ojczyzny. Obserwując zdala Jej życie, radości i troski rzadko zabierał głos, wiedząc z góry, że słowa Jego nie dotrą tam, gdzie dotrzeć powinny. Dopiero wybuch drugiej, straszniejszej zawieruchy pchnął go znowu w objęcia dyplomacji. Siwowłosy starzec oddaje ukochanej sprawie ostatnie swoje siły. Smutny los Ojczyzny zatrzymał na ostatnie dni pracowitego życia. Umiera, nie doczekawszy się dnia Jej wyzwolenia.

Dzień śmierci Wielkiego Polaka stał się prawdziwym dniem żałoby w okupowanej Ojczyźnie. Tragiczna wiadomość, przybyła jak zwykle nielegalną drogą, rozszedła się błyskawicznie po najszerszych kręgach społeczeństwa, wywołując wszędzie szczerą ból i żyz. Paderewski stał się synonimem niezłomności ducha polskiego i dlatego śmierć Jego uważano za groźne memento i przyjęto z zaciśniętymi ustami.

Dobrze się stało, że sprawa sprowadzenia zwłok Wielkiego Polaka weszła na tory realizacji. Niech w godzinie odbudowy naszej i Jego Ojczyzny nie zabraknie między nami choć szczytków tego, który był Polsce wierno do ostatka. Niech trumna Jego spocznie między grobowcami wielkich Wodzów i Królów Ducha, bo On był i jednym i drugim zarazem. A serce Jego w dalekiej Ameryce niech stanie się widocznym symbolem łączności obu krajów, które w godzinie nieszczęścia umiały zawsze podać sobie rękę nad oceanem.

L. G.

Ziemię odzyskaną, jak stwierdził ostatnio przeprowadzony spis ludności — zostały dość poważnie zaludnione polskim elementem. Są to przeważnie repatrianci, posiadający dość liczne rodziny.

Od szeregu miesięcy nie schodzi z łamów prasy polskiej wołanie na alarm z powodu braku szkół i nauczycielstwa właśnie na tych ziemiach. Na odbytych w Centralnej Polsce zjazdach nauczycielstwa polskiego omawiano szczegółowo bolączki, które przerzedzają szeregi nauczycielstwa, nawołując jednocześnie kolegów do wytrwania na posterunkach. Mało jednak owe apele odniosły skutku, gdyż tysiące zawodowych nauczycieli nadal przebywa poza kręgiem zainteresowań szkolnictwem. Nauczyciel jest przecież takim samym człowiekiem, jak każdy przeciętny obywatel, który musi być przyzwoicie ubrany, musi, niestety, dbać o swój żołądek, a więc musi mieć możliwość zarobienia pewnego minimum, które starczy do chociażby wegetatywnego życia dla siebie i rodziny.

Rzeczywistość wykazała, że nauczycielstwo traktowane jest tak samo, jak cały szereg urzędników państwowych czy samorządowych, których niskie płace zmuszają do prostego do dezercji z posad, celem poprawy sobie bytu.

W Szczecinie odbyła się niedawno konferencja inspektorów szkolnych okręgu szkolnego szczecińskiego, która wykazała katastrofalny stan szkolnictwa na terenie Pomorza Zachodniego oraz wzrastającą ciągle falę analfabetyzmu.

Na Pomorzu Zachodnim czynnych jest dotąd 425 szkół powszechnych, do których uczęszcza 31.000 dzieci. Liczba nauczycieli wynosiła się cyfrą 740, z czego tylko 475 osób ma pełne kwalifikacje.

Zarejestrowano 7.960 dzieci pozostających poza szkołą, które jak dotąd, nie mogą korzystać z żadnej nauki, z powodu braku sił nauczycielskich.

Szkolnictwo zawodowe przedstawia się tak samo katastrofalnie. Brak jest kompletny techników i inżynierów, którzy idą do przemysłu, omijając szkolnictwo. Zachodzi tylko pytanie, czy odnośnie władze szkolne zwracają się z apelem do techników i inżynierów, by powiększyli szeregi nauczycielstwa zawodowego?

Z 9-ciu czynnych szkół zawodowych na terenie Pom. Zach. korzysta 621 uczniów. W stadium organizacji znajduje się ponadto 7 szkół zawodowych, ale ich uruchomienie uzależnione jest od ilości wychowawców.

Nie lepiej przedstawia się sytu-

acja na terenie powiatu białogrodzkiego, gdzie czynnych jest zaledwie 45 szkół, do których uczęszcza 2.735 dzieci. Na 80 wykładowców, tylko 55 osób posiada pełne kwalifikacje. Ogółem, celem całkowitego pokrycia zapotrzebowania, potrzeba jeszcze co najmniej 13 nauczycieli.

Na terenie powiatu Kamień czynnych jest 15 szkół powszechnych dla 1000 dzieci, a na 24 nauczycieli tylko 7 stanowi pełnowartościowy element wychowawczy. Przeszło 400 dzieci czeka na otwarcie szkół, do uruchomienia których potrzeba około 22 sił nauczycielskich.

Tu nie pomagają żadne lamente, rezolucje ani nawoływania. Tu trzeba raz nareszcie powziąć stanowczą decyzję, aby katastrofie analfabetyzmu zapobiec i dzieci uchronić od straty roku czy nawet dwóch lat nauki, które im w późniejszym życiu tak bardzo będą potrzebne. Trzeba przede wszystkim, aby odnośnie Ministerstwo zajęło się nareszcie poważniej sprawą zaopatrzenia na-

uczycielstwa polskiego. Trzeba nauczycielowi stworzyć warunki możliwej egzystencji i pracy, dać mieszkanie, pensję, a wówczas po prostu zastosować sankcje w stosunku do tych, którzy miast zająć się wychowaniem przyszłych pokoleń polskich, zajmują posady nie mające nic wspólnego ze szkolnictwem. Konkretne załatwienie sprawy wymaga życia, gdyż młodzież polska ma pełne prawo domagać się opieki czynników państwowych, ma prawo domagać się odpowiedniej ilości szkół, wykwalifikowanego i zdającego sobie sprawę ze swego stanowiska nauczyciela!

(x)

Felieton melancholijny

Odrastajki

I ja nie wiedziałem co to za okaz. Ale się już dokształcałem i wiem. A że nie jestem tak brzydko zazdrosny o nowe zdobycze wiedzy, jak badacze energii atomowej, podzielę się ostatnimi odkryciami lingwistyki ze wszystkimi.

„Żebyś takie zębki odrastajki miała, i ja bym orzechy jak ona chrupala”.

Taki kwiatusek poetycki znajdzie czytelnik nie w zbiorowym wydaniu wieszczów narodu wprawdzie, lecz w „pisowni dla II klasy szkół powszechnych, wydanej w Warszawie w 1945 r. przez Gebethnera i Wolffa (str. 65).

Uwaga stomatolodzy! Porzućmy przestarzałą terminologię. Trzeba z żywymi naprzód iść! Precz z szablonem zębów trzonowych, siekaczy itp. Można przecie nazwy unowocześnić. A więc: odrastajki, przerastrastajki, wypadajki, nadgniajki, wyliwajki.

Dla przyrodników też coś się znajduje w tej cudownej książeczce. Także a także! Na str. 12 autorzy Derwiszówna i Parnowski raczą chętnych uczniów piosenką, a w niej: pod tym drzewkiem ziołista trawa a po tej trawie chodziła pawa”.

Kto chce zobaczyć pawę niech szybko jedzie do Krakowa (bo tam zdaniem autorów, żyje ten wspaniały i niewątpliwie rzadki ptak). Ale już natychmiast! Za nim szabrownicy uwiozą pawę na zachód. Szczególny Kraków. Co za duma go napawa, że w nim żyje złota pawa. I jeszcze coś dla hodowców. Proszę zajrzeć na str. 11. Ozytamy: „na podwórceczku maleńka drwalika, na niej karmiczek roboty Walka”. Karmiczek... trochę jak: karmelek, trochę jak: nocniczek. Brzmi dźwięcznie i wdzięcznie. Tak właśnie mogłoby się nazywać jakiś niemiecki vernichtungslager. Ale co to jest właściwie? Pozostaje mi powtórzyć za Sokratesem: wiem, że nic nie wiem. I tyknąć sporą dozę bimbru, by przegnać czarną melancholię.

Nie ulega wątpliwości, że P. T. fachowcy skorzystają skwapliwie ze zdobycy słownictwa polskiego, które zawdzięczamy autorom pisowni. Pisownia ta przeznaczona jest jednak dla uczniów II klasy szkół powszechnych. Wykształcimy kadry umysłowych odrastajków. Sol.

Leszek Goliński

Kwiecien

I szliśmy tak razem codziennie po świecie
Gdzie wiosny nie było i czasu nikt nie znał
Witania nas rzeka ogromna, bezbrzeżna

A było nas dwoje: ja byłem i kwiecień

Był kwiecień bez wiosny i wiosna bez kwiatów

I kwiaty bez barwy, bez krwi i zapachu

A było nas dwoje na przekór złym światom

I słońce szło z nami ze wschodu na zachód

Drogami na przelaj, rzekami bez brodu

Nad lasy szumiące i miasta kalekie

Nad swary i gwary i tumult narodów

Szedł kwiecień pod rękę z zwyczajnym człowiekiem

Krzyczeliśmy trochę, lecz było nam smutno

Że nikt nas nie wita i nikt nie wygląda

Przechodniom nieznanym mówiliśmy: Jutro!

A oni zaczęli na Jutro uragać...

Więc szliśmy tak razem codziennie i przecież

Już wiosna i czas się odrodził od nowa

I nikt nas nie żegnał. I nikt nie żałował,

A było nas dwoje: ja byłem i kwiecień...

Obroty handlowe polsko-radzieckie

Wymiana handlowa polsko-radziecka wynosiła w dniu 21 grudnia 45 kwotę 2,5 miliarda zł z czego na przywóz przypada przeszło 1,5 miliarda zł, a na wywóz 1 miliard zł. Przewidziany umową lipcową import ze Związku Radzieckiego ma charakter surowcowy, podczas gdy Polska eksportuje przeważnie gotowe wyroby za wyjątkiem węgla i koks. Jeżeli chodzi o import towarów ze Związku Radzieckiego to pod względem wartości pierwsze miejsce zajmują: bawełna, wełna i len, na sumę 358 milionów zł. Tytoniu przywieźliśmy na 254 mil. zł, produktów drogowych za 236 mil. zł, samochodów i traktorów dostarczono nam na sumę 200 mil. zł.

Ponadto Związek Radziecki dostarczył nam celulozy za 112 mil. zł, mąki za 52 mil. zł, metali kolorowych na 33 mil. zł, rudy żelaznej, manganowej i chromowej

łącznie na 64 mil. zł, żelaza i stopów za 42 mil. zł, nasion za 41 mil. zł, oprócz tego otrzymaliśmy 60 kg złota i platyny wartości przeszło 7 mil. zł, apatyłów dla nawozów sztucznych za 11 mil. zł, papieru za 44 mil. zł, skór za 17 mil. zł, kauczuku syntetycznego i naturalnego za 21 mil. zł.

Polski eksport do Związku Radzieckiego kształtował się następująco: 3.583.000 ton węgla i koks, ogólnej wartości 1 miliard 132 mil. zł, tkanin bawełnianych za 233 mil. zł, stali i żelaza za 158 mil. zł, gotowych wyrobów bawełnianych za 59 mil. zł, tkanin wełnianych za 53 mil. zł, cynku za 36 mil. zł, cementu za 35 mil. zł, sody za 22 mil. zł. Ponadto wywieźliśmy do Z.S.R.R. znaczne ilości karbidu, nici, szkła okiennego, butelek, kadmu i wyrobów dzianych bawełnianych. (h)

Komisja Centr. Zw. Zaw. obradująca w Warszawie przyjęła rezolucję, w której w sposób zdecydowany wypowiedziała się za przystąpieniem do wspólnego bloku wyborczego i zgłosila akces Zw. Zaw. do tego bloku.

POZNAŃ LICZY 279.361 MIESZKAŃCÓW

POZNAŃ (d). Przed wojną obszar Poznania wynosił 7.961 ha. Po wkroczeniu do Poznania Niemców powiększono teren Poznania do 16.143 ha. W 1942 r. przyłączono do Poznania dalsze tereny jak Krzesiny, Zegrze i Ławice, tak że obszar miasta, wzrósł terytorialnie do 22.578 ha. Dla porównania dodajemy, że obszar Warszawy wynosi tylko 14.148 ha.

Mimo iż Poznań został w połowie zniszczony, a jednak stan ludności obecnie jest większy aniżeli przed wojną. Na początku br. Poznań liczył 279.361 ludności, w czym 125.410 mężczyzn i 153.951 kobiet. Oczywiście, że spis ten nie jest zupełnie ścisły.

Przeżycia z powstania warszawskiego

W one dni...

Napisał Jan Sutorowski

5)

Niechże mi wolno będzie złożyć na tym miejscu hołd i cześć tak jego bohaterskiej pamięci, jak i innym młodym ofiarnym bohaterom, pracującym i ginącym w służbie ojczyzny.

Tych nieszczęśliwych, którzy już swój schron czyli piwnicę stracili, było coraz więcej. Widziało się całe sznury ludzi idących przed siebie, zrozpaczonych, z obłąkanym wzrokiem, niosących lub prowadzących dzieci, niedołączonych starców lub chorych, proszących Boga o śmierć...

Komitety obwodowe i domowe rozlokowały tych bezschronnych po istniejących jeszcze schronach. Ale ponieważ schrony były już przepelnione, niechętnie więc przyjmowano tych nowych przybyszów.

Stępały w końcu u wielu serca, ściskała na nieścisłą karkę, bo widać było ludzi dobrych, uczyn-

wszyscy znajdowali się w jednako- wym położeniu i wszyscy byli godni politowania. Instykt samozachowawczy brał nieraz górę ponad wszystko. Ale wystarczyło krótkie i łagodne przemówienie, aby tych nieszczęśliwych przybyszów przytulili, dać im miejsce w schronie i dzielić się z nimi żywnością.

Otwierały się wówczas serca i przytulano do siebie nowych przybyszów. Nikt bowiem nie wiedział, czy dziś lub jutro ten sam los nie spotka tych, co jeszcze jakieś schronienie posiadali.

Było co prawda wielu ludzi złych, egoistów aż do obrzydliwości; mieli duże zapasy wszelkiej żywności, lecz z nikim się nie dzielili i obojętnie patrzeli na głodujących i pragnących. Ale śmiem twierdzić, obserwując ogólnie, że

nych i ofiarnych, którzy nawet ze swoją szkodą oddawali żywność innym, a już chorym i dzieciom oddawano różne przysmaki jak cukier, soki, konfitury, mąkę pszenną, mannę, marchew itp. zachowane specjalnie.

Należy sprawiedliwie i z całym uznaniem podkreślić obywatelskie i prawdziwie chrześcijańskie stanowisko inteligencji warszawskiej, oczywiście mówiąc tu o inteligencji ogólnie, włączając inteligencję robotniczą i rzemieślniczą. W one dni każdy człowiek ujawnił się, co jest wart jako człowiek, obywatel i społecznik...

Najgorsze typy, to różni wojenni paskarze i dorobkiewiczze, którym przy Niemcach bardzo dobrze się powodziło i dla nich wojna mogłaby trwać bez końca. Powstanie popsuło im świetne ich interesy i zniszczyło im wojenny ich paskarski dobytek.

Ci nieuczuli byli na głód innych. Dzień i noc przeklinali Boga, Polskę, Powstańców i każdego, kto wraz z nimi nie przeklinał tych, co im przerwali naskowanie.

W schronach-piwnicach wytwarzali się w końcu warunki nie do zniesienia.

Warszawa z dniem każdym się kurczyła. Ludność ocalała zapełniała już przepelnione schrony.

Ciasnota, smród, zaduch, że ciężko było oddychać... Warunki okropne... Tu chory leży i jęczy, tu niedołączna starość, wiecznie biadająca tu dzieci płaczące, tu ktoś umiera, tam znów matka w boleściach porodowych zajęła jakiś większy kąs, otoczona troskliwymi niewiastami. A tu bezustanku bomby wała, piwnice się trzęsa, „krowy” ryczą, pociski gwizdzą, ludzie ze strachu zamierają, a tu w takim czasie akurat zjawia się na świecie nowy obywatel i niemowlęciem wrzaskiem daje znać otoczeniu o swoim ja...

Ano trudno, trzeba matkę dokarmiać, aby pokarm miała! — A jeszcze gorsze, że temu nowemu obywatelowi trzeba było wodę znieść na kapiel i na inne jego potrzeby. A z wodą było bardzo trudno. Kopane studnie dawały wodę podskórna, brudną, cuchnącą, a dojdzie do tych studzien było połączone z niebezpieczeństwem, bo pod obstrzałem. Wielu ludzi przy czerpaniu wody pod obstrzałem, albo w czasie nagłego nalotu bombowego ginęło. A przecież trzeba

było zdobyć trochę wody i to była najtrudniejsza do wykonania w wielu dzielnicach czynność.

Niezdolny więc był pobyt w schronach. Zalecano nawet, aby jak najwięcej przebywać na powietrzu. Nie zawsze to było bezpieczne, ale i powietrze przesycone było dymem i pyłem rozwalających się domów.

Słońce przy pięknej pogodzie było często jak chmura przysłonięta dymem i czerwonym pyłem przez wiatr roznoszoną... Ludzie siadali na podwórzach blisko bram i wejść do schronów, aby na ryk „krowy”, lub na zbliżający się warkot samolotów czempredzej schronić się w piwnicy. Nawet psy wyczuwały niebezpieczeństwo i to prędzej niż ludzie, bo zawsze pierwsze porywały się z miejsc i kryły się, gdzie mogły.

W schronach nie wolno było trzymać psów. Ale wkrótce, bo od początku września padły one ofiarą, bo poszły pod nóż na kotlety. A gdy głód zaczął na dobre dokuczać, amatorów na psie mięso było bardzo wielu tak, że w ostatnie dni Powstania nie widziało się już walejących się psów.

ciąg dalszy nastąpi

Kronika gospodarcza

Stopa procentowa w Polsce

Stopa procentowa kształtuje się na podstawie stopy dyskontowej banku emisyjnego. Tę ostatnią regulują koszty kredytu, z którego korzystają inne banki, zasilające pieniędzmi wszystkie dziedziny życia gospodarczego. W Polsce ma to dziś szczególne znaczenie, ze względu na niedostatek pieniężny kapitałów obrotowych, brak kapitałów długoterminowych oraz okoliczność, że państwo stało się początkowo praktycznie jedynym czynnikiem dysponującym środkami finansowymi.

Stopa dyskontowa Narodowego Banku Polskiego została ustalona na 4½ proc. w stosunku rocznym, a koszty kredytów na rachunku otwartym t. zw. kredyt lombardowy, na 5½ proc. rocznie. W odniesieniu do innych banków obowiązują nadal przedwojenne normy prawne, w szczególności rozporządzenie ministrów skarbu i sprawiedliwości, dotyczące lichwy pieniężnej i największych dzwonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw trudniących się czynnościami bankowymi. W myśl tego rozporządzenia najwyższe korzyści majątkowe od udzielanych kredytów nie mogą przekraczać 9½ proc. w stosunku rocznym. Stawka ta nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damy i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach kredytu otwartego i bieżących. Prowizja ta jednak nie może przekraczać 1/8 proc. kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda, albo też 1/8 proc. kwartalnie od salda przeciętnego z danego okresu. Prowizja może być podniesiona do 1/4 proc. kwartalnie

Ustalenie stopy procentowej w Polsce w wypadkach, w których rachunek nie wykazuje w ciągu kwartału żadnej zmiany.

Ta stopa procentowa dotyczy jednak tylko części kredytów zasilających nasze życie gospodarcze. Cały szereg bowiem kredytów celowych o znaczeniu zasadniczym dla życia gospodarczego udzielany jest przez państwo lub instytucje państwowe na warunkach ulgowych. Wysokość stopy procentowej stosowanej przy tego rodzaju kredytach waha się w zależności od przeznaczenia tych kredytów dziedziny życia gospodarczego: jak przemysł, rzemiosło, transport

itp., są finansowane częściowo przy pomocy kredytów średnioterminowych do trzech lat, dla których oprocentowanie wynosi na ogół 7 proc. w stosunku rocznym. Na te same cele kredyty krótkoterminowe są oprocentowane w wysokości od 8 do 9 proc. rocznie. Kredyty budowlane są jeszcze tańsze, gdyż ich oprocentowanie wynosi 4 proc. rocznie. Te same kredyty dla wsi wynoszą rocznie tylko 3 proc.

W ścisłej współzależności ze stopą procentową od kredytów znajduje się stopa procentowa którą instytucje placą od przyjmowanych wkładów i rachunków bieżących, kredytowych. Od rachunków natychmiast płatnych placą instytucje 1 proc. w stosunku rocznym. Wkłady terminowe jako lokaty stałe są oprocentowane stosunkowo wyżej. Stawki procentowe od wkładów wahają się od 1¼ proc. do 4½ proc. w stosunku rocznym

Mały felieton

Mój prima aprilis

Nie, doprawdy nie wiedziałem o tym. Po prostu — zapomniałem. Człowiek się tyle nabiega przez całe dni, tyle musi się namyśleć, aby — wymyśleć, jak przeżyć znów do pierwszego, zanim się dostanie pensję. Zdobycie kartek żywnościowych nie jest ostatecznie wyczynem potrzebującym wielkich wysiłków, gorzej już ze zdobyciem czegoś na kartki, a najgorzej ze zdobyciem czegoś... bez kartek. No, ale — do wiosny! Najgorzej zimą i latem, a potem, to już jakoś „idzie“.

Zapomniałem, że już od paru dni wiosna, bo... No bo, gdzie człowiek może pamiętać o wszystkim...

Było to rano. Właśnie wstałem z

łóżka (jak to dobrze, że do ogrzewania pierzyny nie potrzeba węgla!), kiedy przyszedł kolega. A właściwie wpadł, jak bomba, poczęstował mnie amerykańskim papierosem.

— To ty nic nie wiesz? — zawołał. — Człowieku, jak możesz się tak nie interesować życiem. Dziś trzeba trzymać po prostu rękę na pulsie dnia.

— Albo w kieszeni, żeby pieniądze tak szybko się nie rozplywały! — mruknąłem.

— No, no, tylko dziś, to już naprawdę bez złościwości. Sprawa jest bardzo poważna, a niemniej radośna.

— Na przykład?

— Chociażby twoje felietony: poskutkowały, bo tramwaj kosztuje pięćdziesiąt groszy. Dla każdego zwykłego śmiertelnika.

— Co? Popatrz, kto by pomyślał. I co jeszcze?

— O! Jeszcze dużo, bardzo dużo. Jeszcze w czymś pomogły twoje felietony.

— Mianowicie? — Byłem podenerwowany.

— Studenci płacą za obiady po złotówce, wszyscy mają już mieszkania.

Czułem, że duma mnie rozpiera.

— Popatrz, kto by pomyślał.

— A tak! Ceny lecają „z pieca na łeb“. Całkiem zrozumiałe. Bo wszędzie pełno zapalek po złotówce, papierosów po pięćdziesiąt groszy. Nie uwierzyłbyś.

— Rzeczywiście, że trudno uwierzyć.

— Ale to jeszcze nie wszystko. W związku z nowym rozkładem jazdy opłaty na PKP spadły do cen przedwojennych.

— Popatrz!

— Został już ustalony termin wyborów. W kinach, w teatrach od dziś ceny przedwojenne, gazety obniżają ceny. Mówię ci, nareszcie będzie można wyżyć z pensji. Nie będziesz musiał brać „łapówki“ w biurze! — uśmiechnął się!

— Ja tam nigdy tego nie robiłem. Nie potrafisz.

— Ale nie tylko u nas są zmiany. Tak samo w świecie. Wyobraź sobie, że proces w Norymberdze kończy się za tydzień.

— Jaki? Miał skończyć się dopiero w czerwcu.

— Owszem, ale doszli do przekonania, że już dosyć tej komedii, która zamiast wywrzeć wpływ umoralniający na Niemców, wywiera wpływ „w zupełnie innym kierunku“.

— No, no!

— Zostały w Niemczech rozwiązane partie, bo okazało się, że każda prowadziła „robotę“.

— Na posiedzeniu Narodów postanowiono, że ponieważ ostatnio parcelowanie jest we wszystkich państwach na porządku dziennym, więc rozparceluje się Niemcy.

Słuchałem i nie odzywałem się. Wierzyłem, oczywiście wierzyłem, chociaż nie mogłem uwierzyć. Wydawało mi się, że to sen, że... że nareszcie zaczniemy żyć „normalnie“ bez tych powojennych trosk.

— Więc pozwoli sobie człowiek na kino, teatr, gazetę, książkę. Kupi sobie papierosa...

W tej chwili spojrział na ścianę, gdzie wisiał kalendarz. Zrozumiałem!

— Kolega śmiał się ze mnie.

— Prima Aprilis, nie wiesz, bo się omylił! — zawołał.

Tadeusz Mulański

WYSOKIE ZWYCIESTWO HOKEISTÓW SZWEDZKICH W ANGLII

LONDYN. Rozegrane pierwszy raz po 9-letniej przerwie spotkanie reprezentacji hokejowej Szwecji i Anglii na stadionie lodowym w Wembley, które zakończyło się wysokim zwycięstwem hokeistów szwedzkich w stosunku 14:2 (3:0, 5:1, 6:1). Już w pierwszych minutach gry Szwedzi zdobyli dwie bramki, a pierwsza trójca kończyła się wynikiem 3:0. W drugiej trójce przewaga Szwedów wzrasta coraz bardziej i zdobywają oni 5 bramek. Anglicy zaś jedną. W trzeciej trójce hokeiści szwedzcy całkowicie panują na boisku i strzelają jeszcze 6 bramek, Anglicy rewanżują się tylko jedną. Najszybszym golcem w zespole szwedzkim był Holgar Nurmela, zdobywca 4 bramek.

Higiena dawniej a dziś

Mieszkanie Pompadour kochanki Ludwika XV: Filip II zarty przez insekty

Istnieje wiele ludzi o usposobieniu romantycznym, którzy przy każdej sposobności zachwycają się „wspaniałością“ czasów średniowiecznych. Zadaniem moim jest sprostować to mylne zapatrywanie. Średniowiecze było najczystsza epoką dla kultury ciała. Życie zakonne wieków średnich szerzyło brak zamięłowania do zewnętrznej czystości. Kąpiele zarzucono zupełnie jako coś nieprzyzwoitego, a nawet zdradliwego. Sypianie nago było w wiekach średnich zwyczajem powszechnym. Koszula wchodziła w użycie dopiero w 13-tym wieku.

Nic też dziwnego, że plaga śred-

niowiecza było robactwo (pasożyty), które dotyczyło bez wyjątku wszystkich i które uprzykrzało życie nie tylko ludzimi ubogim, lecz dawało się bardzo we znaki również i osobom z eleganckiego świata. Wszy, pluskwy, pchły, świerz — oto codzienni towarzysze ówczesnego człowieka. Nie można sobie dzisiaj poprostu wyobrazić, jak bardzo ówczesni ludzie cierpieli z powodu robactwa.

Aż do początków 18-go wieku miasta wyglądały okropnie, gdyż nie ulegały żadnemu zgłota oczyszczaniu, ustępów nie było, a na ulicę waskie, pozabawione, zupełnie kamiennych bruków, wylewano wszelkie nieczystości. Wylewanie przez okno z naczyń nocnych też nie było rzadkością.

Czyszczenie ulic Paryża zapoczątkowano dopiero pod koniec wieku 17-go. W 17-tym wieku brak było we Francji wszędzie klozetów i pisuarów tak dalece, że nawet w Wersalu załatwiano się gdzieś na schodach lub na korytarzu, poprostu pod ścianą. To było rzeczą codzienną jeszcze nawet w wieku 18-tym.

Jeśli chodzi o naszych „kulturträgerów“, to wspomnieć mi wypada, że dopiero w pierwszej połowie 18-go wieku zakazano w Berlinie swobodnego błąkania się świniami po ulicach!

W 17-tym wieku zaczyna wchodzić w użycie widelec i ukazują się coraz częściej chusteczka do nosa.

Lekarzy w wiekach średnich było w ogóle niewiele, bez porównania mniej, niż w cesarskim Rzymie. Społeczeństwo średniowieczne w ogóle mniej korzystało z po-

mocy lekarskiej w porównaniu z tym, co było w cesarskim Rzymie i z tym, co będzie w epoce nowożytnej. Sprawność medycyny w ogóle była mniejsza w wiekach średnich, niż w starożytności. Medycyna średniowieczna cała jest przesiąknięta astrologią.

Tak oto wyglądały owe wspaniałe czasy średniowieczne. Nic też dziwnego, że wobec takiego stanu ówczesnej higieny, „morowe powietrze“ — wszelkiego rodzaju choroby zakaźne, dziesiątkowały nagminnie ludność wielu krajów.

A jakimi zdobyczami pochlubić się może higiena dzisiaj? Dziś każdy, najbiedniejszy człowiek, o całe niebo przerasta swoją czystością pysznych, bogatych i rozrzucających pieniądze królów francuskich Ludwików, żyjących w nieprawdopodobnym brudzie. Wystarczy, jeśli powiem, że taka np. ostarawiona pani Pompadour była do tego stopnia pokasana przez pchły i pluskwy, że całe jej ciało wyglądało jak gdyby centkowane. I czyż dziwną nam może się wydawać wobec tego śmiertelność owych czasów nawet w najbogatszych rodzinach, czy dziwnie, że Filip II król hiszpański zmarł wskutek zżarcia przez wszy.

Dziś warunki pod tym względem zmieniły się znacznie na lepsze. Dziś każdy gnosz, wydany przez państwo na podniesienie higieny, stokratnie się opłaca. Zdrowie i życie osobnika stanowi poważny kapitał narodu. Choroby i przedwczesne skony obywateli kraju kosztują państwo miliony. Choroba każdego człowieka kosztuje drogą zarówno jego samego jak społeczeństwo, którego członkiem jest — chory.

A teraz parę suchych cyfr dla niedowiarków. Dzięki ulepszeniom w ogólnej higienie miast, miasteczek i wsi, dzięki zwiększonemu wymaganiom czystości, zwiększyła się przeciętna długość lat życia ludzkiego. I tak: przeciętna długowieczność wynosiła w 18 wieku 28 — 29 lat, w pierwszej połowie 19 wieku — 32 lata, w drugiej połowie 19 wieku — 37 lat, w końcu 19 wieku — 40 lat i w początkach 20 wieku — 40 — 45 lat.

Po wprowadzeniu kanalizacji w Warszawie spadła raptownie śmiertelność na dur brzuszny, która do 1886 r. wynosiła około 62 — 102 na 100 tysięcy.

Najniższą śmiertelność wykazują kraje skandynawskie, następnie Anglia, Francja i Niemcy. Najwyższą śmiertelność wykazują Włochy i Austria. Są to oczywiście dane przedwojenne. Co się tyczy płci, to we wszystkich krajach śmiertelność mężczyzn jest większa od kobiet. Co do wieku, to największą śmiertelność wykazuje wiek powyżej 65 lat, następnie dzieci od urodzenia do 5 lat. Większą śmiertelność jest w miesiącach letnich zwłaszcza w lipcu, aniżeli zimowych.

Z zawodów wolnych największą śmiertelność wykazuje zawód lekarski, co jest zrozumiałe ze względu na wyczerpujący charakter pracy lekarskiej, jego niedosypianie i nieregularne odżywianie.

Dr med. Wł. Włodarczyk

Surowce dla przemysłu spożywczego

Należyte funkcjonowanie przemysłu spożywczego uzależnione jest w znacznej mierze od posiadania odpowiedniej ilości surowców. Aby uregulować zagadnienie dostaw surowca, została powołana do życia międzyministerialna komisja surowcowa przemysłu spożywczego, w skład której wchodzi przedstawiciele: Centralnego Urzędu Planowania, Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Komisja opracowuje 3-letni plan zaopatrzenia przemysłu spożywczego w niezbędne surowce, biorąc pod uwagę zarówno obecne zasoby krajowe, jak i konieczne wzmoczenie produkcji tych surowców, w zależności od istniejących potrzeb. Do najważniejszych zadań komisji należy m.in. wzmocnienie w Polsce uprawy nasion oleistych, w związku z wyniszczeniem pogłowia zwierzęcego ze stanem naszego bi-

lansu tłuszczowego. Ważnym zadaniem jest również powiązanie naszego przemysłu spożywczego z bazami surowcowymi, oraz przy przeprowadzaniu koniecznych inwestycji, odpowiednie rozlokowanie zakładów przetwórczych w terenie. W pracach komisji bieżący udział szereg wybitnych specjalistów.

Państwowy przemysł spożywczy w m-cu styczniu może się wykazać pozytywnymi wynikami pracy. I tak przemysł piwowarski biorąc pod uwagę zarówno ilość wyprodukowanego towaru jak i jego wartość wykonał plan w 136%, rybny w 130%, chłodniczy w 156%, ziemniaczany w 115%, drożdżowy w 140%, mięsny 100%. Przemysł młynarski wykonał plan styczniowy tylko w 41%, t.j. zamiast ogólnej ilości 95.840 ton młyn państwowy przemęły tylko 39.450 ton. (h)

Blaski i cienie

PROŚNICA, w marcu. Na południe od Kolobrzegu leży powiat białogrodzki, jeden z pierwszych powiatów Pomorza Zachodniego, w którym ukończona została akcja osiedleńcza. Sam powiat ma dużo uroku i malowniczości dzięki falującemu terenowi, na którym natura uroczu porozmieszczała ciemne plamy lasów, srebrzyste wstęgi strumyków i modre jeziora. Najważniejszą rzeką przepływającą przez powiat jest Prośnica.

Siedzibą powiatu białogrodzkiego jest miasto Białogrod, leżące na ożywionym szlaku kolejowym Kolobrzeg — Pila — Bydgoszcz. Miasto jak i powiat, który zdobywały Wojska Polskie mało zniszczone przez działania wojenne. Środek miasta zajmuje piękny rynek, który posiada okazały ratusz oraz stary kościół, niegdyś katolicki, obecnie należy do ewangelickiego wyznania. Kościół ten do dnia dzisiejszego pustką świeci, podczas kiedy w przeważnej części polska katolicka ludność Białogrodu ciśnie się w małej, skromnej kapliczce. Miasto wywiera swą schludnością i porządkiem miłe wrażenie, znać na każdym kroku troskliwą rękę włodarzy miasta. Ich poświęcenie gwarantuje jego przyszły rozwój. Do czynnych urządzeń miejskich należą wodociąg i elektrownia, ta ostatnia administrowana jest przez ZEP. Miasto liczy obecnie 22.000 mieszkańców w tym około 4.500

Niemców. Miasto posiada muzeum, na które składają się ciekawe wykopiska przedhistoryczne narzędzi kamiennych oraz urn, naczyń i kawałki glinianych, dalej zwraca uwagę zbiór zbroi, pancerzy, hełmów itp. Muzeum to, w którym wiele pamiątek słowiańskich odszukać można, jest zabezpieczone.

W szeregu pięknych zakątków, rozsiadanych po całym terenie pow. białogrodzkiego pierwsze miejsce zajmuje miasto Pelczyn. Składają się na to przede wszystkim dwa momenty. Piękny krajobraz oraz źródła o leczniczych właściwościach. Pelczyn to znane uzdrowisko, to miasto pełne sanatoriów i letnisk. Rolę tą zachowa ną pewno na obecnie wolnej piastowskiej ziemi. Należy tylko w kraju rozbudzić ruch turystyczny i skierować go do Pelczyna. Zarząd uzdrowiska w Pelczynie rozumiejąc doniosłość tego zagadnienia, stara się z całym poświęceniem rozbudować wszystko co służy temu celowi. Dzięki inicjatywie starosty powiatowego p. Stolarskiego jedno z sanatoriów przejął Związek Pracowników Administracji, urządzając „Dom Wakacyjny“ dla swych członków. Woda z leczniczych źródeł wspaniale nadaje się do wyrobu piwa, z tej racji też w Pelczynie znajdują się wielkie browary wytwarzające znane pelczyńskie piwo. Browary znajdują się w ręku polskim.

Najważniejsze zagadnienie powiatu

białogrodzkiego to zapewnienie pełnego bezpieczeństwa jego mieszkańców i ich mienia. Z wartościowym i pionierskim elementem przesiedleńców na terenie powiatu zjawili się ciemne jednostki, bandyci i złodzieje, którym organa bezpieczeństwa powinny wydać przy pomocy całego społeczeństwa nieubłaganą walkę do usunięcia ich z terenu. Plaga gospodarzy, którzy ciężką pracą wieś budują wieś polską, to częste kradzieże koni. Szabrownicy — specjaliści zaopatrzeni w różne dokumenty uprawniające do zakupu koni wyjeżdżają na tut. teren, kupują kradzione konie po niskich cenach 10.000—20.000 zł przeprowadzwszy na teren centralnej Polski otrzymują od 60.000 do 80.000 zł. Na zachodnich terenach naszego Państwa dotkliwie daje się odczuwać brak koni. W podobny sposób przeprowadzony import koni z zachodnich terenów stał się może dla tych ziem katastrofą. Należy temu jak najszybciej i jak najradykałniej zapobiec.

Drugi ważny problem to wysiedlenie Niemców. Powiat białogrodzki posiada ich około 16.000. Po ich wyjeździe mógłby podobną liczbę wchłonąć polskich osiedleńców. Niemcy tutaj są najprzeróżniejsze o nas rozsiewają wieści. Szczególnie ostatnie przemówienie p. Chudchilla było dla nich dawką nadziei. Wierzą, że na tej ziemi pozostaną. Wiary tą przez najszybszą akcję przesiedleńczą trzeba rozwiązać.

Er. Górski

Kalendarzyk

Wtorek: 2 kwietnia
Katolicki: Franciszka à Paulo
Słowiański: Sądowierza
Historyczny: 1627 Koniecpolski zmusza Puck i Szwedów do kapitulacji.

BYDGOSZCZ

Zwracamy uwagę naszych Szan. Czytelników i Przyjaciół w Bydgoszczy na wystawę artystycznych portretów główek dziecięcych pt. „Nasze witraże” w reprezentacji...

Dziś, we wtorek w Teatrze Polskim, tragédia w 5 aktach (7 obrazach) Jul. Słowackiego pt. „Mazepa”.

Walne zgromadzenie członków Towarzystwa Mieszkaniowego Spółdz. zap. z ogr. odp., odbędzie się dnia 16 kwietnia 1946 r. o godz. 17-iej w sali Ogólna KPW przy ul. Zygmunta Augusta.

XXVIII. ŚRODA LITERACKA
W środę, dnia 3 bm. o godz. 18-tej w Robotniczym Domu Kultury odbędzie się dwudziesty ósmy wieczór Klubu Literacko-Artystycznego w Bydgoszczy.

Coś odnie i kiedys
TEATR POLSKI
Wtorek: Mazepa. Środa: Mazepa. Czwartek: Mazepa.
TEATR ŚWIETLNE
Pomorzanie: Cyrk, Orzeł: Cyrk, Polonia: Sportowiec mimo woli, Wolność: Dni i noce, Bałtyk: Wołga, Wołga.

Bydgoszcz siedzibą Wydziału Lekarskiego UMK

Na zebraniu pod przewodnictwem prezydenta miasta inż. Twardzickiego powołano do życia Tow. Miłośników Miasta Bydgoszczy.

Po uchwaleniu statutu wybrano zarząd w następującym składzie: prezes — prezydent miasta inż. Twardzicki.

Milion zł na Pomoc Zimową

złożył społeczeństwo miasta Bydgoszczy
W lokalu MKOS-u przy ul. Trzeciiego Maja 16 odbyło się posiedzenie Miejskiego Komitetu Pomocy Zimowej.

Szereg filmów nowej produkcji amerykańskiej, francuskiej i radzieckiej w najbliższym czasie na ekranach bydgoskich

Na ekranach bydgoskich w najbliższym czasie ujrzymy szereg nowych filmów. Niewątpliwie powodzeniem cieszyć się będzie film amerykański o charakterze sensacyjno-kryminalnym pt. „Rece Zawiniły” z Lionelem Barrymorem i Kay Francis.

skarada — film romantyczny według M. Lermontowa w polskim opr. Włodzimierza Słobodnika. „Zaczarowany świat” — bajka filmowa reż. Aleksandra Rou'a urozmaicona muzyką, tańcem i śpiewem.

ki, inż. Müller, ławnik miejski Gapiński kustosz Borucki, inż. Meysner oraz z urzędu komendant garnizonu i komendant Milicji Obywatelskiej.

Nasze karty primo-aprilisowe

Zgodnie z przyjętą tradycją, i my podjęliśmy próbę „nabrania” naszych Szan. Czytelników, za co wypada nam ich przeprosić.

ZAPROWIZACJI

Ośrodek Apowr. i Zaopatr. DOKP Gdańsk w Bydgoszczy podaje do wiadomości, że chleb na karty żywn. MK prac. i rodz. wydają w Bydgoszczu.

Komunikaty BACZNOŚĆ

właściciele i administratorzy domów!
Zarząd Miejski — Wydział Pow. Władzy Administracji Ogólnej — podaje do publicznej wiadomości, że za niewykonanie zarządzeń odnośnie usuwania śmieci, nieczystości, braku spisu lokatorów...

Pierwsza konferencja nauczycielska

W auli gimnazjum im. Mikołaja Kopernika odbyła się w dniu 28. 3. br. pierwsza ogólnonauczycielska konferencja zorganizowana staraniem Zarządu Związku Nauczycielstwa Polskiego.

szkolnictwie polskim. Pierwszą ogólnonauczycielską konferencję poświęcono zagadnieniom kulturalno-artystycznym, doceniając w pełni wybitną rolę sztuki w pracy wychowawczej.

Kto posiada wiadomość o aresztowaniu i rozstrzelaniu 30 Polaków w dniu 19 maja 1940 w Bydgoszczy?

19 maja 1941 r. na murach miasta Bydgoszczy rozlepieno tzw. „Bekantmachung”, podpisane „Geheime Staatspolizei, Staatspolizeistelle Bromberg” donosząc o rozstrzelaniu 10 Polaków za przygotowanie zamachu przy pomocy materiału wybuchowego.

Henryk Przybylski, grabarz, ur. 10. 2. 1910 r., Józef Ogórkowski, ksiądz, ur. 22. 8. 1902 r., Józef Poznań, gonic, ur. 20. 2. 1892 r., dr Mieczysław Nawrocki, inżynier, ur. 16. 1. 1886 r., Stanisław Zaleski, pom. kup., ur. 29. 2. 1912 r., Edward Rubenau, adwokat, ur. 5. 11. 1911 r., Józef Cieszyński, pom. kup., ur. 13. 2. 1917 r., Bronisław Wielewski, nauczyciel em., ur. 6. 10. 1873 r., Antoni Woźniak, technik budowl., ur. 4. 5. 1912 r., Zygmunt Świeczkowski, czel. stol., ur. 24. 9. 1916 r., Kazimierz Gill, robotnik, ur. 25. 10. 1908 r., Stanisław Lewiński, em. kapitan, ur. 21. 1. 1894 r., Józef Dziecielski, sekr. sądowy, ur. 20. 4. 1901 r., Artur Sombecki, czel. ślus., ur. 21. 6. 1901 r., Franciszek Behrendt, kupiec, ur. 14. 7. 1908 r., Henryk Gołeniewicz, chem. drog., ur. 2. 1. 1808 r., Sylwester Witkowski, wojażer, ur. 29. 12. 1901 r., Marian Kabsch, kier. składu, ur. 20. 11. 1912 r., Władysław

Meller, radiotechnik ur. 4. 6. 1910 r.
W związku z pracami Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce zmierzającymi w kierunku ustalenia winnych tej zbrodni i pociągnięcie ich do odpowiedzialności Sędzia Okręgowy Śledczy Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wzywa wszystkie osoby posiadające wiadomości co do okoliczności aresztowania wyżej wymienionych i ich rozstrzelania, do stawienia się w dniu 5 kwietnia 1946 r., w godzinach między 9—14 w Sądzie Okr. w Bydgoszczy, Wały Jagiellońskie 4, pok. 5 celem przesłuchania ich w tej sprawie.

Walenty Majdziński
Dnia 31 marca 1946 r. odszedł od nas mój najdroższy mąż, ojciec i dziadek, opatrzony Sakramentami św. i Olejami św. s. p.

Dom Handlowy
Wetny damskie, Wetny męskie, Jedwabie, Podszewki, Dodatki kraw., Piłtwa, Flagowe.

FOTO APARATY - KINA
Kupujemy, Składnia, Fotograficzno - Sportowa, JAN MATRAS

Perfumy - wody kwiatowe
„IGNIS”
Lódz, P. otrkowska 3, tel. 127-5

KREM „EGO”
Wydawnia Chem. Kosmet. „EGO”, Poznań ul. Rosa 19

Zjedn. Stoczni Polskich Stocznie Gdyńskie

przyjmą natychmiast na dobrych warunkach
wysocy wykwalifikowanych:

- Tokarzy,
- Ślusarzy maszynowych, samodzielnych do maszyn i turbin parowych,
- Ślusarzy motorowych, samodzielnych do silników spalinowych,
- Hartowników, obeznanych dobrze z piecami do cementacji,
- Ślusarzy-monterów, obeznanych dobrze z wszelkimi rodzajami obrabiarek mechanicznych, stolarskich i kotlarskich,
- Frezerów metalowych,
- Elektromonterów nawijaczy elektrycznych,
- Spawaczy elektrycznych autogenicznych,
- Kotlarzy, niterów, kowali, ślusarzy konstrukcyjnych,
- Kadłubowców,
- Fachowców drzewnych, szkutników, oraz inżynierów okrętowych, mechaników i techników.

Zgłaszać się w Gdyni, ul. Czechosłowacka
Nowa Stocznia w Biurze Personalnym

FROTERY:

- Mahoń**
- Orzechowy**
- Biały**

poleca
BEWI Fab. Chem.
Poznan, M. Focha nr 137

NOWOOTWARTA

GALANTERIA damska męska

G. KABAT i S-ka Bydgoszcz, Dworcowa 9

Wypróbowaną masę od świerzb

poleca **Labor. Chem. Farm. „SANUS“** Bydgoszcz
ul. Jagiellońska 32 — telefon 17-86

Uwaga!

Warsztaty i sklepy samochodowe

„Hermetol“ pierwszorzędną masę do uszczelnienia pakunów samochodowych oraz pasta do zlifowania zaworów
poleca **SANUS** Bydgoszcz, Jagiellońska 32, tel. 17-86

Wózki dziecięce Maszyny do szycia

poleca
N. Czachorowski
skład maszyn i wozków
Bydgoszcz, ul. Pomorska 21

KWASY:
SIARKOWY i SOLNY
PERHYDROL
CHLOREK WAPNIA
WAPNO CHLOROWANE
SODY różne
i wiele innych artykułów chemicznych poleca zakładów

CENTRALA HANDLOWA
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
Wojewódzka Biuro Chem. Nr 7
GDAŃSK-WRZEŚCZ
ul. Matejki Nr 4, tel. 4-13-06 i 4-11-1

Zelaźniaka Stenotypistki

na dobrych warunkach od zaraz przyjmujemy.
Oferty pod „HURTOWNIA „ELAZA“ do I. K. P.

Koszule sportowe

poleca marki „Apollo“, bieżący najnowszych modeli bluzki damskie (golfy), najmodniejszych kolorów i deseni bezrakawiki męskie
poleca **W. Jęzmański**
ul. Ś. Józefa Cegielnicza 4
Telefon 142-70

Plantatorów nasion
...
St. Szukalski
Hosowia Nasor
Bydgoszcz, Dworcowa 8
Telefon 1-51

Przemysł konfekcyjny P. Pluciński i J. Grzybek

ul. Ka. Bisk. Bandurskiego 9/11, lokal 5-ty, telefon 172-15.
poleca: konfekcję męską, specjalność: konfekcja chłopięca
273, ubranka do Komunii św.
PRZEDAŻ TYLKO HURTOWA

W pięciu sekundach!!!

Matowy 2545
Swoisty Wygląd
Po użyciu kremu **ALPASSA**
Wydłomi „AS“ w Poznaniu, Poznańska 28
Ządać wszędzie!

Odbiorniki radiowe

poleca **R. LOSKOT**
Bydgoszcz, Wełniany Rynek 12
Telefon 1-36

Byłoby błędem

teraz do wielkiej klasy nie odnowić wzgl. kupić los w kolekturze

Grosz „SZCZĘŚCIA“ Rzanny

BYDGOSZCZ, Aleje 1 Maja 25 — tel. 32-64

ciągnięcie 4 kwietnia
POLECAM
ostatnie szczęśliwe losy

PRZETARG

Okręgowa Dyrekcja Dróg Wodnych w Poznaniu, Mickiewicza 29 zaprasza niniejszym do składania ofert na przetarg publiczny nieograniczony na:

- Montaż i ustawienie mostu kratowego, drewnianego w ilości około 90 m³ drzewa i około 10 ton części żelaznych o świetle 28 mb. i szerokości jezdnii 4,70 m w km 3.606 kanału Warta-Gopło.
- Uzupełnienie konstrukcji kratowej, drewnianej w ilości około 73 m³ drzewa i około 5 ton części żelaznych i zmontowanie z istniejącymi częściami konstrukcji — mostu o świetle 28 mb. i szer. 4,70 m i ustawienie w km 5.490 kanału Warta-Gopło.

Termin rozpoczęcia robót ustala się na jeden tydzień od daty podpisania umowy. Termin ukończenia robót w km 3.606 ustala się na 2 miesiące w km 5.490 na 4 miesiące od daty podpisania umowy.

Wadium w wysokości 2% kosztorysu ofertowego należy wpłacić do Kasy Urzędu Skarbowego w Poznaniu na sumy depozytowe Dyrekcji Dróg Wodnych.

Oferty na wymienione roboty należy składać w skrzynce ofertowej: Dyrekcji w terminie do dnia 12. 4. 1946 r., godzina 10.00 — przy czym otwarcie ofert nastąpi o godzinie 10.30.

Szczegółowe warunki przetargu, warunki techniczne, cenniki kosztorysowe, oraz rysunki wykonawcze są do nabycia w Dyrekcji.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo podziału roboty pomiędzy kilku oferentów, prawo wyboru oferenta bez względu na cenę, prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów.

MANDLOWE

Dyktę — partie wagonowe kupuje. Oferty „Par“ Kraków, Rynek Główny 46, sub. „244“.

Fabryka grzebieni Alojzy Lusar. Krotoszyn Wlkp. poleca grzebienie do kurzu rogowe, oraz maczki rogowa. Zakupujemy stale rogi, celuloid i galalit w piynach. Płacimy najwyższe ceny.

Żyłek używanych każdą ilość zakupimy — „Reklama“, Łódź, Piotrkowska 46, telefon 173-59.

Pasta do zębów Chloromint hurtowo, pudry, kremy, wody kolońskie. Centrala Zakupów dla Prowincji, Łódź, Piotrkowska 46, w podwórzu.

Centra — anody, szprychy, łańcuchy rowerowe, baterie, latarki, żarówki oświetleniowe. Klej. Przedsiębiorstwo Zbigniew Malski, Toruń, Król. Jadwigi 7.

Koszule, krawaty poleca Pracownia krawatów i koszul w dużym wyborze po cenach hurtowych, Edward Krysiak, Łódź, Piotrkowska 136, tel. 137-07.

Liny transmisyjne, selfaktorowe, budowlane, postonki, chomątowe, sznury wrzecionowe, smary do lin polecamy, dawn. H. Kunig, Łódź, Piotrkowska 119, tel. 182-82.

Dentystyczne artykuły kupuje i sprzedaje „Dental“ Szrama i Kapczyński, Poznań, Fredry 3.

Dom piętrowy, plac budowlany, centrum, cena 380.000 zł.

Dom 4 pokojowy, 4 morgi roli na Bielawkach, cena 550.000 zł. sprzedaje „Pogoń“ spółdz z odp. udz. Bydgoszcz, ul. Dworcowa 51/II. Tel. 33-16.

Okazyjnie sprzedam luksusowe urządzenie wytwórni lodów. Tczew, Szopena 27, Pasikowski.

Przyczepkę samochodową 5 ton, bardzo dobry stan, okazjnie sprzedam, Bydgoszcz, Podolska 9.

Pasta do zębów Chloromint, hurtowo, pudry, kremy, wody kolońskie. Centrala Zakupów dla Prowincji, Łódź, Piotrkowska 46, w podwórzu.

Bieliznę damską jedwabną, trykoty poleca „Syranka“, Łódź, Al. Kościuszki 93 - 25.

Hurtownia włókiennicza M. Wesolowska i Ska Łódź, ul. Stefana Jaracza (dawn. Cegielniana) poleca obicia meblowe, korty, podszewki itd. (2274)

Łożyiska kulkowe, rolkowe kupuje Biuro Techn.-Handlowe, Łódź, Al. Kościuszki 32, tel. 219-18. (1990r)

Kupię skórki fokowe i inne futrzane Skład futer Antoni Bryczkowski, Łódź, Piotrkowska 36. (1969r)

Fotografie do legitymacyj. Ubezpieczalni dowodów itp. po cenach ustalonych przez Cech — wykonuje szybko, solidnie firma Poto-Venus, Bydgoszcz, Al. 1 Maja 22. (1729r)

Włosie końskie (ogony) w każdej ilości kupuje Drażkowski i Ska, Bydg., Wyzwolenia 1, przy Placu Teatralnym — piąćmi najniższe ceny. (2381)

MOTORY ropowe „Deutz“ jednocylindrowe 8 do 10 koni oraz koła ogumione masowy średnicy osiemdziesiąt do czterdziestu cm kupimy. Wiadomość: Łódź, 6 Sierpnia 7/15, Mazurowski, telefon 213-32. (2206r)

Kupuję — sprzedaż — zamiana — domów, gospodarstw, składów każdego rodzaju przeprowadza korzystnie „Pogoń“ Pośrednictwo Nieruchomości, Sp. z odp. udz., Bydgoszcz, Dworcowa 51/II, tel. 33-16. (2193)

Kupuję materiały damskie, męskie. Bydgoszcz, Al. 1 Maja 15 (dawn. Be-De-Te). (2497)

Kupię maszynę cholewkarską, krawiecką damską, bębnową Bydgoszcz Długa 47/7 w podwórzu, I piętro. (2460)

Sprzedamy platformę przyczepkę samochodową 3-tonową, platformę na gumach konną 2-tonową furgon 2-konny 1.5-tonowy Wiadomość: Oddział „Społem“, Chełmno. (2402)

Olejki perfumeryjne, surowce kosmetyczne w każdej ilości kupuje Lab. Chem. „Enola“ Łódź, Napiórkowskiego 24, tel. 177-00 (2194)

Kupujemy mleko w proszku, wanilinę i inne surowce do czekolady cukrów „Janar“ Bydgoszcz Sobieskiego 6. (1724r)

„POŃCZOCHA KRAJOWA“ Sp. z o.o. Hurtownia Pończoch Wyrobów Tekstylnych Łódź, ul. Nowomiejska 12, tel. 100-32.

„Victoria“ klej kauczukowy do detek wysyłamy za zaliczeniem „Reklama“, Łódź, Piotrkowska 46. (1938r)

Knoty do lamp nr 3, 5, 8, 11 w każdej ilości — kosmetykę, artykuły gospodarstwa domowego — dostarcza po cenach najniższych firma Kochański i Rodoński, Warszawa, Jerozolimskie 45. (2071r)

Zakupimy każdą ilość desek szalówkowych i trzciny pod tynk Oferty kierować: Gdańsk, ulica Łąkowa 12, F. L. E. D. D. (2217r)

Futra różne, skórki futerkowe materiały włókiennicze konfekcję męską, galanterię skórzaną, podróżną poleca Skład Włókienniczo-Futrzarski — E. Wiśniewski, Gdynia, Świętojańska 36. (1869r)

Księgowość, korespondencja dla kupców, restauracji, rzemieślników. Odpisy maszynowe. Bydgoszcz, Lipowa 4/3.

Dozorca domu potrzebny natychmiast. Zgłoszenia Aleje 1 Maja 75/5, Bydgoszcz. (2520)

Stenotypistkę biegłą zatrudni natychmiast Zjednoczenie Przemysłu Piwowarskiego, Bydgoszcz, Zbożowy Rynek 9, pok. 5. (2526)

Poszukuje retuszera (ke) Zakład fotograficzny. Toruń, Różana 4, F. Jakowczyk. (2162r)

2 magistrów (ki) poszukuje od zaraz Cz. Morawski, Nowa Apteka, Jarocin. (2159r)

Potrzebny kucharz lub kucharka do pierwszorzędnej restauracji. Oferty do IKP, Toruń „2161r“.

Inowrocław-Zdrój sezon od 1 kwietnia. Solanki i borowina. Wodolecznictwo-Inhalatorium. Prospekty wysyła Zarząd Zdrojowiska. (2160r)

Agentów portretowych do przyjmowania zamówień na portrety „Semi-Email“ poszukuje „Email“ Nawrocki, Kielce, Skrytka 53. (2099r)

Mechanik — specjalista maszyn do obciagu piwa i lomonady potrzebny na przeciąg miesiąca — do remontu wyżej wymienianowych. Oferty do IKP — Gdynia pod „Rozlew“.

Unieważniam zgubione zaświadczenie rehabilitacji i zaświadczenie zameldowania na nazwisko Lejer Anna, Wrzeszcz Jaśkowa Dolina 23. (2171r)

Poszukuję Michała Caneckiego, zawiadowcę stacji, Józefa Kalinowskiego, mierniczego i Andrzeja Piereszczaka wszyscy z Wilna — Michał Maculewicz, Toruń, Poznańska 36. (2163r)

Rozwódka, lat 29 pełna życia, niebrydka poszukuje towarzysza rzemieślnika do lat 45. Oferty pod „Anna“ do IKP, Bydgoszcz. (2502)

Panna inteligentna lat 46, sfery kupieckiej, posiadająca większą gotówkę szuka odpowiedniej partii. Oferty „Par“ Poznań, Ratajczaka 7, pod „224“.

Panna wysoka blondynka lat 40 z średnim wykształceniem, gospodarna ale biedna, szuka inteligentnego pana o prawym charakterze. Poważne oferty proszę kierować IKP — Gdynia pod „1906“.

Kapitan marynarki 30, blondyn, elegancki, pozna panią. Załączycie fotografie, znaczek „Własny Domek“, Gdynia Starowiejska 7. (2252r)

Kawaler, rzemieślnik, wykwalifikowany dyplomowany fachowiec, pozna panią do lat 40. Cel matrymonialny. Wezyk, Łódź, Wólczajska 230. (2196r)

Poznam Panią samotną, sympatyczną. Zapewnie szczęście domowe. Toruń IKP pod „Szczęście“.

Dwudziestopięcioletni kawaler podobno przystojny, właściciel przedsiębiorstwa handlowego poszukuje kandydatki na żonę. Łaskawe oferty IKP Poznań, Działyńskich 8, pod „Fidelis“.

Pani 29 lat, przystojna, szczupła, kobieca, subtelna, z braku znajomości szuka kulturalnego wykształconego, szlachetnego, doświadczonego — dobranej sytuacji Pana, kochającego muzykę i przyrodę. Łaskawe zgłoszenia do IKP Gdynia pod „Lato“.

Ładna brunetka, wykształcona, lat 29, własne umiłowane 4 pok. mieszkanie, pozna Pana szlachetnego, biednego, poważnego lecz wykształconego. Zgł. IKP Bydgoszcz, „Uśmiech“.

Oddział Hipoteczny Sądu Grodzkiego w Aleksandrowie Kuj. obwieszcza, że na dzień 18 października 1946 r. wyznaczony został termin regulacji hipotek dla następujących nieruchomości, których księgi zaginęły, mianowicie położonych: 1. w m. Aleksandrowie Kuj. Nr 43, o powierzchni około 2.500 m² z budynkami, należąc do Stanisława i Apolonii małż. Szałek i 2. w m. Ciechocinku Nr 1 o obszarze 786 m² z budynkami, należąc do Stefana i Zofii małż. Rącki. W powyższym terminie osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji. Aleksandrów Kuj., dn. 28 marca 1946 r. Sąd Grodzki.

„IKP“ czyta cała Polska

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 17
DRUKARNIA „I. K. P.“ ul. Dr. Emilia Warmińskiego 14
Za niedoroczenie pisma spowodowane wyższą siłą nie odpowiadamy. Rękopisów nie zamówionych Reakcja nie zwraca. Za dział ogłoszeniowy Redakcja nie odpowiada.

ODDZIAŁY „ILUSTROWANEGO KURIERA POLSKIEGO“ W WIELKICH MIASTACH POLSKI
PODODDZIAŁY W WIEKSIKZYCH MIASTACH
AGENCYJA NA PROWINCJI
DLA POSZCZEGÓLNYCH ZIEM POLSKICH ODREPNIE WYDANIA „IKP“

OGŁOSZENIA: Drobne po 8 zł za słowo. Poszukiwanie rodzin i pracy 3 zł za słowo. Minimalna opłata za 10 słów.
Ogłoszenia milimetrowe: W tekście — 30 zł. Za tekstem 12 zł. Urzędowe i przetargi 2 zł. Nekrologi 10 zł. Tabelaaryczne bilanse 18 zł za 1 mm. Niedziele i święta 50% drożej.